

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kærlighed og Overtro (Lau Lauritzen Sr., DK, 1920).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1585 (pdf: p. 2-21)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

KÆRLIGHED OG OVERTRO.

Kino-Lystspil

af

HARRIET BLOCH.

Pers:

Rentier Møller.
Elise, hans Datter.
Politifuldmægtig Strande.
Skuespiller og Digter Toxen.
Madam Hjorth.

Rentier Møllers nydelige Datter er et lille sværmerisk Pigebarn med Hovedet fuldt af romantiske Ideer.

1. Møllers Have.

Møller sidder i en magelig Stol oppe paa Verandaen ivrigt studerende Dagens Aviser. Nede i Haven ligger Elise mageligt anbragt i en bred Hængekøje med sin uundværlige Roman mellem Hænderne.

Frøken Elises prosaiske Tilbeder, den unge energiske Politifuldmægtig Strande.

2. Udenfor Møllers Villa.

Fuldmægtig Strande, en ung sympatetisk Mand udhalet efter sidste Mode, kommer gaaende. Han skøver efter Villaens Vinduer, ... skal, skal ikke? er allerede forbi Trappen, men tager saa en resolut Beslutning og er i tre Spring oppe ved Døren.

3. I Haven.

Møller hånser med udsøgt Elskværdighed paa Strande, han begunstiger i højeste Grad dennes Bejlen til Datteren. Han peger ned mod Hængekøjen, lægger sin Arm i Strandens og gaar med ham ned ad Trappen. Elise ser flygtigt op, da de kommer hen til hende, hun nikker kort og læser videre. Strande er hende ikke nær intressant nok. Den unge Fuldmægtig konvererer aforknyt, opmuntret af Møller, og det lykkes ham ogsaa omsider at faa Elise til at rejse sig op. Siddende ved Siden af hinanden i Køjen gynger de sagte frem og tilbage. Møller fjerner sig diskret og ubemærket. Strande faar lidt efter lidt fat i Elises Haand, den anden Arm om hendes Liv, og hun lytter med sænket Hoved til hans overtalende Ord. Endelig ser hun op, ryster paa Hovedet, rejser sig og siger:

Nej, Strande....De er altfor nøgtern, altfor prosaisk. Jeg elsker
Poesi,....vi passer ikke sammen.-

Han ser anraabende mod Himlen, slipper hendes Haand og ser eftertænk-
somt efter hende, da hun langsomt fjerner sig ned i Haven. Han gyn-
ger videre.

4. Elises poetiske Tilbøder: Skuespilleren og Digteren Toxen.

4. Udenfor Møllers Villa.

Toxen en ung, dekorativ Mand med Slængkappe og Bulehat kommer
gaaende og gaar ind i Villaen.

5. Haven.

Møller kommer ned ad Trappen hen til Hængekøjen med Toxen. Hans
Ansigtstudtryk viser tydeligt, at han ikke æstimerer Poeten særligt.
Strande rejser sig og hilser afmaalt paa sin Rival. Denne slaar ud med
Haanden og siger:

Jeg ser ikke Frøken Elise.-Jeg kom, fordi jeg har lovet at dekla-
mere et Par af mine nye Digte: "Nattens Fugle"----for hende.

Nu kommer Elise imidlertid til, hendes Øjne straalere, da hun ser Toxen.
Han kysser med teatraliske Gæstus hendes Haand. Møller og Fuldmægtigen
veksler et langt, meget sigende Blik og fjerner sig op mod Villaen.
Toxen trækker et Lettelsens Suk. Han tager sit Manuskript frem.

6. Veranda.

Møller og Strande kommer fra Haven. De sætter sig ved Bordet,
Strande beretter sørgmodigt om sit haabløse Frieri. Møller trøster.

7. I Haven.

Elise sidder paa en Bænk og nyder Toxens højdramatiske Deklama-
tion. Han staar foran hende, malerisk hyllet i sin Kappe med Bogen i
den opløftede højre Haand. Paa et særligt poetisk Sted i Digtet viger
han baglæns bort fra sin dybt grebne Tilhørerinde, tager sig ikke i
Agt for Hængekøjen, mister Ballancen og vender højst malåpropos begge
Ben i Vejret. Elise, der trods alt har megen komisk Sans, brister i
Latter, iler frem og hjælper den uheldige Poet, der er saa indviklet
i Køjen og Kappen, at han ikke kan komme paa Benene. Han har ingen Ska-
de taget, men Inspirationen er borte, det er ham umuligt at fortsætte,
og endelig kalder en Stuepige til Kaffe. De gaar op mod Verandaen.

8. Veranda.

Møller og Strande, der har overværet det komiske Intermezzo, skyn-
der sig at lægge Ansigtet i alvorlige Folder, da Elise og Toxen kommer
op ad Trappen. Alle tager Plads om det dækkede Kaffeboard. Elise skænker

Kaffe. Strande ser paa sit Ur og siger henvendt til Møller:

Jeg skal herfra ud at opspore en Spaakone, der siges at have
slaaet sig ned her i Kvarteret. Den Trafik maa der naturligvis
sættes en Stopper for.

Elises Øjne bliver store af Betagelse, hun lægger sin Haand paa Strandes Arm og siger bønligt:

Aa, sig mig, hvor hun boer. - Jeg vil saa forfærdelig gerne spaaes.

Han ryster smilende paa Hovedet og driller hende med hendes Overtro. Hun bliver ved at plage ham, men han nægter bestemt at fortælle hende Konens Adresse. Hun surmuler, Møller taler videre med Strande, men Toxen har pludselig faaet travlt under Bordet. Han skriver nogle Linier paa et Blad af sit Manuskript og rækker det over til Elise. Der staar:

Stol paa mig. Jeg skal skaffe Dem Sibyllens Adresse. Jeg følger
uset efter Fuldmægtigen.

Hun rækker ham Bogen tilbage og nikker taknemligt. Strande tømmer sin Kop, rejser sig og byder Farvel. Elise bøjer Hovedet en Antydning, hun er fornøjet nu. Saasnart Strande er ude af Døren, anbefaler Toxen sig og følger efter.

9. Udenfor Møllers Villa.

Strande kommer ud. Han tænder sig en Cigar og gaar hurtigt ned ad Gaden. Straks efter viser Toxen sig. Med Hatten dybt i Øjnene, Detektiv til Fingerspidserne - sniger han sig sideløns efter Strande.

10. Baggaard.

En Lirekasse spiller, nogle Smaabørn flokkes derom. Strande kommer ind fra Porten, han ser sig undersøgende om, kalder en lille Purk hen, giver ham en Mønt og interviewer ham om Spaakonen. Fyren peger paa en Dør, der boer hun. Toxen viser sig i Porten for straks at trække sig tilbage igen, men Strande har set ham, han smiler lunt:

Saa Du fuser mig i Haandteringen, min fine Ven. - Jaja, saa maa
jeg jo se, om jeg kan gøre gengæld da.

Han gaar ind ad den anviste Dør. Toxen kommer ud i Gaarden og garderer sig bag en fremspringende Murkant.

11. Hos Madam Hjorth.

Net, renlig Stue. Madam Hjorth, en ældre, velnæret Kone rejser sig fra sin Plads ved Bordet, lægger Strikketsøjlet fra sig og aabner Døren for Strande. Denne kommer ind med sin brøssige Embedsmine paa. Han gaar lige tils Sagen og erklærer barsk, at hun maa høre op med sin ulovlige Virksomhed eller finde sig i en Bøde. Hun taler indtrængende sin Sag, men han er længe ubønhørlig. Endelig sætter han sig resolut ved Bor-

det og siger:

Hør nu, min gode Kone, ... den ene Tjeneste er som bekendt den anden værd.

Hun hører opmærksomt efter og nikker forstående gang paa gang. Endelig er han færdig, han rejser sig og siger:

Saa gaar jeg altsaa og kommer igen, saasnart han er borte.

Han gaar, hun sætter sig ved Bordet og strikker videre.

12. I Gaarden.

Strande kommer ud og gaar. Toxen viser sig og gaar ind til Madam Hjorth. Strande kommer tilbage fra Porten og skjuler sig paa samme Sted som Toxen før.

13. Madam Hjorths Stue.

Toxen kommer ind, han hilser nedladende og gaar straks til Sagen, om hun spaaer, og om hun vil spaa en ung Dame. Hun nikker og svarer:

Den unge Dame kan komme i Aften mellem 8 og 9. Saa skal jeg lægge hende en Stjerne.

Toxen gaar, hun ser smilende efter ham, gaar hen til Vinduet og aabner.

14. I Gaarden.

Toxen kommer fra Døren og gaar ud ad Porten. Strande kommer frem. Madam Hjorth bøjer sig ud ad det aabne Vindue og siger:

I Aften, Herr Fuldmægtig, mellem 8 og 9.

Han nikker og gør Tegn, at hun skal tie, hun ved, hvad Aftelen er.

15. Veranda hos Møllers.

Fader og Datter sidder begge læsende ved Verandabordet. En Stuepige bringer dem hver et Brev. Møller aabner sit og læser:

Frøken Elise gaar ud i Aften mellem 8 og 9. Lad hende gaa.
Strande.

Elises er længere, lyder:

Min Sjæls tilbedte Veninde.
Efter mange Vanskeligheder er det lykkedes mig at opspore Sibyllen, og jeg har overtalt hende til at modtage Dem i Aften mellem 8 og 9. Jeg er udenfor Deres Dør Kl. 8 og vil føre Dem til hende. Tag endelig et tørt Slør paa, saa at Deres Ansigt er skjult. Det glæder mig, at jeg spillede den gode Fuldmægtig et Puds.
Deres til Døden trofaste
Hagbarth Toxen.

Hun tilkaster Faderen et hastigt Blik, rejser sig og siger:

Det er fra min Syerske, jeg skal prøve i Aften Kl. 8.

Faderen nikker og smiler lunt, saasnart hun er borte.

16. Udenfor Møllers Villa.

En formummet Skikkelse -Toxen- staar paa Vagt. Elise, ligesaa

formunnet, kommer ud. De gaar bort sammen.

17. Madam Hjorths Stue.

Strande staar midt i Stuen udklædt som en gammel Sibylle, udstyret med Paryk, Bindekyse og Hornbriller samt Handsker for at skjule sine Hænder. Madam Hjorth morer sig meget. Hun tager sine fedtede Kort frem fra deres Skjulested under Bordtæppet og viser ham, hvorledes man lægger en Stjerne.

18. I Gaarden.

Toxen og Elise kommer. Elise har Hjertebanken af Skræk, hun tør og tør dog ikke, er nær ved at opgive det hele og allerede paa Vej hen mod Porten, da hun pludselig tager sig sammen og med Hjertet i Halsen banker paa Døren. Toxen gaar frem og tilbage.

19. Madam Hjorths Stue.

Meget sparsom Belysning, Skærm over Lampen, saa at Strandes Ansigt ligger i Skygge. Da det banker paa Døren, forsvinder Madam Hjorth ind i Soveværelset, Strande sætter sig ved Bordet og raaber Kom. Elise sniger sig forskræmt ind ad Døren, den forklædte Spaakone vinker hende nærmere og peger paa en Stol ved Bordet. Strande tager med højtidelig Langsomhed Kortene frem under Tæppet, spytter paa Fingeren og begynder at lægge Stjernen op. Elise ser betaget til, blog under det sorte Slør. Hun bliver mere og mere overrasket, thi Konen synes virkelig at have overnaturlige Evner, alt, hvad hun siger, passer paa en Prik. Strande løfter Haanden og peger mod Vinduet, siger med dyster og hul Stemme:

Der er en Mand, ikke langt herfra, som tænker paa Dig med Ægteskab i Tankerne. Hans Tale er sød, men hans Tunge er falsk, han begærer kun Dit jordiske Gods.

Elise ser til Vinduet og ryster, forfærdet over at se sin trofaste Ridder afsløret som en ussel Medgiftsjæger. Sibyllen fortsætter:

Her ligger en mørk Mand i Kortene med sin Vej ved Din. Ham vil Du i Morgen faa et Brev fra, ogsaa om Ægteskab. Ham skal Du tage, han ligger i rødt, men den anden staar i sort.

Elise rejser sig hurtigt, hun har hørt nok, hun lægger hastigt et Pengestykke paa Bordet, hilser forskræmt og skynder sig bort. Strande rejser sig og danser henrykt rundt i sin fantastiske Dragt.

20. I Gaarden.

Elise kommer fra Døren. Toxen nærmer sig hurtigt, hun ser et Øjeblik, paa ham, saa skubber hun til ham og løber sin Vej, han følger slukøret efter.

21. Madam Hjorths Stue.

Strande har afført sig sin Forklødning og staar i sit civile Tøj. Han rækker Madam Hjort en Pengeseddel og siger:

Den klarede vi fint, lille Madam. Spaa De nu bare roligt videre,
ingen skal herefter lægge Dem et Halmstraa i Vejen, det lover jeg

Næste Morgen.

Gaar Spaadommen i Opfyldelse???

22. Ved Møllers Havelaage.

Elise staar ved Havelaagen og spejder nervøst efter Postbudet. Er der Brev, eller er det bare Vrøvl altsammen? Endelig kommer Postbude og leverer hende et Brev med Stranges Skrift. Rystende af Sindsbevægelse aabner hun det og læser:

Elise.—For tredje og sidste gang, vil De have mig eller ej?
Jeg kommer i Eftermiddag. Siger De Nej, har De set mig for sidste gang, Verden er stor.

Strande.

Hun hæver langsomt Øjnene og smiler:

Hvor har jeg været dum.....det er jo ham, jeg elsker.----

Med Brevet i Haanden løber hun op mod Villaen.

23. Møllers Herreværelse.

Møller sidder og skriver, da Elise kommer løbende ind. Hun sætter sig paa hans Skød, leer og græder lidt imellem hinanden og fortæller ham, at hun vil forlove sig med Strande, viser ham Brevet og erklærer, at hun er saa lykkelig. Hans Ansigt bliver eet straalende Smil, da det gaar op for ham, at hun for Alvor har kapituleret.

24. Udenfor Villaen.

Strande kommer kørende i Bil. Han bærer en stor Buket omhyggelig indpakket i Papir. Han betaler og gaar ind.

25. Møllers Herreværelse.

Tomt. Pigen viser Strande ind. Han bliver staaende midt paa Gulvet. Døren til Sideværelset gaar op, og Elise kommer ind. De staar et Øjeblik og ser paa hinanden, Strande løfter Brynene.....Naa?----Hun betænker sig bare et lille Øjeblik, saa løber hun frem og kaster sig i hans Arme. Siddende sammen i Sofaen faar de omsider hinanden fortalt, hvor usigeligt, de elsker hinanden. Tête-à-tête afbrydes, da Møller viser sig. Almindelig Gratuleringen og Henrykkelse. Nu kommer Elise endelig i Tanker om sine Blomster, hun pakker dem ud, beundrer og gaar for at sætte dem i Vand. Neppe er hun borte, før Møller fortroligt slaar Svingersønnen paa Skulderen, trykker ham ned i Sofaen og spørger:

Hvordan i Verden har Du klaret den Historie?

Strande leer, bøjer sig fortroligt frem og siger:

Ja, nu skal Du bare høre.....

Han begynder at fortælle, hvorledes Toxen har ageret Detektiv og han selv spillet Komedie. De morer sig begge meget, saa meget, at de slet ikke hører Elise komme ind igen. Hun standser lige indenfor Døren, Historien interesserer ogsaa hende umaadeligt, og hun lytter aandeløst. Pludselig opdager Strande hende..... Ordene fryser paa hans Læber, og han griber Svigerfaderen haardt i Armen. De rejser sig begge og ser rædselsslagne paa Elise, der har det frygteligste Mas med at bevare Alvoren. Møller salverer sig ud ad Døren, og de to Unge er ene. - Elise vil ogsaa forlade Stuen, men Strande er hende for hurtig i Vendingen, han griber hende resolut i sine Arme og begynder at forklare og tilstaa. Hun tør slet ikke se op, og da hun endelig gør det, er det forbi med Alvoren, hun brister i Latter, tager ham beundrende om Halsen og siger:

Tænk, at jeg alligevel fik saadan en romantisk Kæreste.--

Døren aabnes paa Klem, Møller kigger ind, men da han ser, at Freden er sluttet, vender han sig og vinker Toxen nærmere. De kommer begge ind. Møller præsenterer glædesstraalende de Nyforlovede, Toxens Ansigt bliver længere og længere og det trækker op til Regnvejrr. Elise iler hen til ham, tager hans Haand og siger:

Spaakonen sagde, at jeg skulde tage ham. Men De, Kære Toxen, skal faa Lov at skrive Sangen til mit Bryllup.

Det lysner lidt i hans Ansigt. Pigen bringer Champagne.

1. Linnor lover hvi
sa. Hvi i Hængeskøj

1.

Tekst : Rentiers lille nydelige Datter er et sværmerisk Pigebarn,
med Hovedet fuldt af romantiske Ideer.

1. Møllers Have.

Paakl.

Pers. Rekv.

Møller sidder i en magelig Stol oppe paa Verandaen , ivrigt studere Dagens Aviser. Nede i Haven ligger Elise mageligt anbragt i en bred Hængeskøj med sin uundverlige Roman mellem Henderne.

Freken Elises prosaiske Tilbeder, den unge energiske Politifuldmægtig Strande.

2. Udenfor Møllers Villa.

Paakl.

2. De gaar ind i Haven

Pers. Rekv.

Fuldmægtig Strande , en ung sympatetisk Mand , udhalet efter sidste Mode , kommer gaaende. Han skæver efter Villaens Vinduer,...skal, skal ikke?...er allerede forbi Trappen, men tager saa en resolut Beslutning og er i tre Spring oppe ved Døren.

3. I Haven.

3. De har til Linnor - de gaar sammen med Elise

Paakl.

Pers. Rekv.

3a. De og Linnor har til Elise - Linnor gaar og

Møller hilser med udsøgt Elskverdighed paa Strande , han begunstiger i høj Grad dennes Bøjlen til Datteren. Han peger ned mod Hængeskøjen lægger sin Arm i Strandes og gaar med denne ned ad Trappen. Elise ser flygtigt op. da de kommer hen til hende , hun nikker kott og læser videre. Strande er hende ikke nær interessant nok. Den unge Fuldmægtig konverserer uforknyt, opmuntret af Møller, og det lykkes ham ogsaa om sider at faa Elise til at rejse sig op. Siddende ved Siden af hinanden

~~3 B. De flir - Helen gæter paa Skuldt paa~~

2.

i Køjen gynger de sagte videre. Møller fjerner sig diskret og ubemærket. Strande faar lidt efter lidt fat i Elises Haand, den anden Arm om hendes Liv, og hun lytter med sænket Hoved tål hans o vertalende Ord. Endelig ser hun op, ryster paa Hovedet, rejser sig og siger:

Nej, Strande, De er altfor nøgtern, altfor prosaisk, jeg elsker Poesi,....vi passer ikke sammen.

Han ser anraabende mod Himlen. slipper hendes Haand og ser eftertænksomt efter hende, da hun langsomt fjerner sig ned i Haven. Han gynger videre.

~~3 C. De har et humør - sige "Du ikke ikke?"~~

4. Tekst: Elises poetiske Tilbeder: Skuespilleren og Digteren Toxenn.
Udenfor Møllers Villa.

Paakl.

Pers. Rekv.

Toxen, en ung dekorativ Mand med Slængkappe og Bulehat kommer gaaende og gaar ind i Villaen.

5. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv.

Møller kommer ned ad Trappen hen til Høngekøjen med Toxen. Hans Ansigt udtryk viser tydeligt, at han ikke æstimerer Poeten særligt. Strande rejser sig og hilser afmaalt paa sin Rival. denne slaar ud med Haanden og siger:

"Jeg ser ikke Frøken Elise.- Jeg kom, fordi jeg havde lovet at deklamere et Par af mine nye Digte "Nattens Fugle" for hende."

Nu kommer Elise imidlertid til. hendes Øjne straalere, da hun ser Toxen. Han kysser med teatraliske Gestus hendes Haand. Møller og Fuldmægtigen veksler et langt og meget sigende Blik og fjerner sig mod Villaen. Toxen trækker et Lettelsens Suk, han tagersit Manuskript frem.

~~3 B. De og hun sigter sig efter Toxen og Helen~~

7. *humor og de grines - toher med resten af de*
7a. *Forhan rummer sig - de og humor hummer griner* 3.
alle gaar til Haffehord

6. Veranda.

Paakl.

Pers. Rekv.

Møller og Strande kommer fra Haven, de sætter sig ved Bordet, Strande beretter sørgmodig om sit haabløse Frieri. Møller trøster.

7. I Haven.

Paakl.

Pers. Rekv.

Elise sidder paa en Bænk og nyder Toxens højdramatiske Deklamation. Han staar foran hende, malerisk hyllet i sin Kappe med Bogen i den opløftede højre Haand. Paa et særligt poetisk Sted i Digtet viger han baglæns bort fra sin dybt grebe Tilhørerinde, tager sig ikke i Gagt for hængeskøjen, mister Balancen og vender højst malå propos begge Ben i Vejret. Elise, der trods alt har megen komisk Sans brister i Latter, iler frem og hjælper den ~~den~~ uheldige Poet, der er saa indviklet i Skøjen og Kappen, at han ikke kan komme paa Benene. Han har ingen Skade taget, men Inspirationen et borte, det er ham umuligt at fortsætte, og endelig kalder en Stuepige til Kaffe. De gaar op mod Verandaen.

8. Veranda.

Paakl.

Pers. Rekv.

Møller og Strande, der har overværet det komiske Intermezzo, skyn-der sig at lægge Ansigtet i alvorlige Folder, da Elise og Toxen kommer op ad Trappen. Alle tager Plads om det dækkede Kaffe-bord. Elise skænker Kaffe, Strande ser paa sit Ur og siger henvendt til Møller.

"Jeg skal herfra ud at opspore en Spaakone, der siges at

~~91~~ - De ind at sin egen Radedør - Torben følger det
Døren, skæller sig venterde

~~92~~ - De Vokse - De tager en Flakke, fra som ind
at Vokse - smider et Glas Vand ind

~~93~~ - Torben gaar rundt i Lovet

~~94~~ - De Vokse - De gaar

~~95~~ - De ind fra Radedøren - gaar Torben efter

have slaaet sig ned her i Kvarteret. Den Trafik maa der naturligvis sættes en Stopper for"

Elises Øjne bliver store af Betagelse , hun lægger sin Haand paa Strandes Arm og siger bønligt:

" Aa, sig mig hvor hun bor, jeg vil saa forferderlig gerne spaaes."

Han ryster smilende paa Hovedet og driller hende med hendes Overtro. Hun bliver ved at plage ham, men han nægter bestemt at sige hende Konens Adresse. Hun surmuler . Møller taler videre med Strande, men Toxen har pludselig faaet travlt under Bordet. Han skriver nogle Mini-er paa et Blad af sit manuskript og rækker det over til Elise .Der staar : " Stol paa mig, jeg skal skaffe Dem Sibyllens Adresse. Jeg følger usert efter Fuldmagtigen."

Hun rækker ham Bogen tilbage og nikker taknemmeligt. Strande tømmer sin Kop, rejser sig og byder Farvel. Elise bøjer Hovedet, en Antydning hun er fornærmet nu. Saasnart Strande er ude af Huset , anbefaler Toxen sig og følger efter.

8. Udenfor Møllers Villa.

Paakl.

Pers. rekv. _ _

Strande kommer ud , tænder sig en Cigar og gaar hurtigt nedad Gaden. Straks efter viser Toxen sig , med Hatten dybt i øjnene , Detektiv til Fingerspidserne sniger han sig sideløns efter Strande.

10. Baggaard.

Paakl.

Pers. rekv. _

En Lirekasse spiller . Nogle Smaabørn flokkes derom. Strande kommer ind fra Porten , han ser sig undersøgende om, kalder en lille Purk

9a Ole ind af Porten - Toxen ligger hun p Rigger

hen , giver ham emn Mønt og interwiever ham om Spaakonen. Fyren peger paa en Dør, der bor hun. Toxen viser sig i Porten , for straks at trække sig tilbage igen, men Strande har set ham, han smiler lunt.

" Saa du fuser mig i Haandteringen , min fine Ven.- Ja, ja
saa maa jeg se om jeg kan gøre Gengæld igen da,.

Han gaar ind ad den anviste Dør,. Toxen kommer ud i Gaarden og garderer sig bag en fremspringende Murkant.

11. Hos Madam Hjorth.

Paakl.

Pers. Rekv.

*H. Oh ind til Fru Kasper
Na. Plukningen af Billedet 10, nemlig
Torsten kommer ind og afspænder øftr. Ha.*

Net renlig Stue. Madam Hjorth , en ældre velnæret Kone rejser sig fra sin Plads ved Bordet, lægger Strikketøjet fra sig og aabner Døren for Strande. Denne kommer ind med sin brøsig Embedsmine paa. Han gaar lige til Sagen og erklærer barsk, at hun maa høre op med sin ulovlige Virksomhed eller finde sig i en Bøde. Hun taler indtrængende sin Sag, men han er længe ubønhørlig . Endelig sætter han sig resolut ved Bordet og siger :

" Hør nu min gode Kone ,....den ene Tjeneste er som bekendt den anden verd.

Hun hører opmærksomt efter , og nikker forstaaende Gang paa Gang. Endelig er han færdig , og rejser sig for at gaa, idet han siger:

" Saa gaar jeg altsaa og kommer igen, saa snart han er borte.

Han ga ar. Hun sætter sig ved Bor det og strikker videre.

12. I Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

H.B. Oh afløb nu - Fru Kasper

Strande kommer ud og gaar. Toxen viser sig og gaar ind til Madam Hjorth.

Strande kommer tilbage fra Porten og skjuler sig paa samme Sted som Toxen fær.

13. Madam Hjorths Stue.

Paakl.

13. Toxen ind aflader at Helene har bragt 16 7.

Pers. Rekv.

gar - Fru Høpner ligger efter

Toxen kommer ind. Han hilser nedladende og gaar straks til Sagen, om hun spaar, og om hun vil spaa en ung Dame . Hun nikker og svarer:

" Den unge Dame kan komme i Aftenm melle 8 og 9. Saa skal jeg lægge hende en Stjerne ."

Toxen gaar, hun ser smilende efter ham, gaar hen til Vinduet og aabner

14. I Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Toxen kommer fra Døren og gaar ud af Porten. Strande kommer frem.

Madam Hjorth bøjer sig udvaf det aabne Vindue og siger :

" I Aften Hr. Fuldmægtig . mellem 8 og 9 ."

Han nikker og gør Tegn , at hun skal tie , hun ved , hvad Aftalen er.

15. Veranda hos Møllers.

Paakl.

15a hustru og Helene faar hver et Brev

Pers Rekv.

15a hustru lover sit Brev
15B Helene lover sit Brev

Fader og Datter sidder begge læsende ved Verandabordet. En Stuepige bringer dem hver et Brev. Møller aabner sit og læser :

Frøken Elise gaar ud i Aften mellem 8 og 9. Lad hende gaa.

Strande.

Elises er længere og lyder :

Min Sjæls tilbedte Veninde!

efter mange Vanskeligheder er d et lykkedes mig at opspore Sibylle

8 og 9. Jeg er udenfor Deres Dør Kl. 8 og vil føre Dem til hende.
 Tag endelig et tæt Slør paa , at Deres Ansigt er skjult. Det
 glæder mig , at jeg spillede den gode Fuldmægtig et Puds.

Deres til Døden trofaste

Hagbarth Toxen.

Hun tilkaster Faderen et hastigt Blik , rejser sig og siger :

Det er fra min Syerske , jeg skal prøve i Aften Kl. 8. _

Faderen nikker og smiler lunt , da hun er borte.

16. Udenfor Møllers Villa.

Paakl. _

Pers. rekv. _

En formummet Skikkelse - Toxen- staar paa Vagt. Elise , ligesaa for-
 mummet , kommer ud, de gaar bort sammen.

17. Madam Hjorths Stue.

Paakl. _

Pers. Rekv. _

Strande staar midt i Stuen udklædt som en gamle Sibylle, udstyret
 med Paryk, Bindekyse og Hornbriller , samt Handsker for at skjule
 sine Hænder. Madam Hjorth morer sig meget . Hun tager sine fedtede
 Kort frem fra sit Skjulested under Bordtæppet og viser ham, hvorledes
 man lægger en Stjerne .

18. I Gaarden.

Paakl. _

Pers. Rekv. _

Toxen og Elise kommer. Elise har Hjerterebanken af Skræk, hun tør og X
 tør dog ikke , er nær ved at opgive det hele og allerede paa
 Vej til Porten, da hun pludselig tager sig sammen og med Hjertet i
 Halsen banker paa Døren. Toxen gaar frem og tilbage.

*19. De som Spaakone vedder skæbne
Hilstrømmen ind*

19. Madam Hjorths Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

19a. Sk og Helen ved Bordet - De begynder at spise

19b. De siger - Da du nu maad være stolt er du nu vordig

19c. Helen ~~er~~ en forskrækket ind.

Meget sparsom Belysning , Skærm over Lampen , saa at Strandes Ansigt ligger i Skygge. Da det banker paa Døren forsvinder Madam Hjorth ind i Sovoværelset. Strande sætter sig ved Bordet og raaber " Kom!"

Elise sniger sig forskræmt ind ad Døren, den forklædte Spaakone vinker hende nærmere og peger paa en Stol ved ~~XXXXXX~~ Bordet.

Strande tager med højtidelig Langsomhed Kortene frem under Bordtæppet. spytter paa Fingren og begynder at lægge Stjernen. Elise ser betaget til, bleg under det sorte Slør. Hun bliver mere og ~~mere~~ mere overrasket , thi Konen synes virkelig at have overnaturlige Evner, alt hvad hun siger , pasaer paa en Prik. Strande løfter Haanden og peger mod Vinduet , siger med dyster og hul Stemme:

" Der er en mand , ikke langt herfra , som tænker paa dig med
Egteskab i Tankerne , hans Tale er sød , men hans Tunge er
falsk, han bagterer kun dit jordiske Gods.

Elise ser til Vinduet og ryster, forfærdet over at se sin trofaste Ridder afsløret som en ussel Medgiftsjøger , Sibyllen fortsætter:

Her ligger en mørk Mand i Kortene med sin Vej ved din.

Ham vil du i Morgen faa et Brev fra , ogsaa om egteskab.

Ham skal du tage , han ligger i rødt , men den anden staar
i sort."

Elise rejser sig hurtigt , hun har hørt nok, hun lægger hastigt et Pengestykke paa Bordet, hilser forskræmt og skynder sig bort.

Strande rejser sig og danser henrykt rundt i sin fantastiske Dragt.

20. I Gaarden.

Paakl.

19d. De siger - Kun her er en som er god

19e. Helen er glad overrasket ind

*19f. Helen rejser sig og gaar - De danser
Hilstrømmen ind*

20. Pers. Rekv.

Elise kommer fra Døren. Toxen nærmer sig hurtigt, hun ser et Øjeblik paa ham, saa skubber hun til ham og løber sin Vej, han følger sluk - gret efter.

21. Madam Hjorths Stue.Paakl.Pers. Rekv.

*De af sin Kæfted lige overfor hinanden
De demonstrerer sig*

Strande har afført sig sin Forklædning og staar i sit civile Tøj.

Han rækker Madam Hjorth en Pengeseddel og siger :

" Den klarede vi fint lille Madam. Spaa De nu bare roligt videre.

Ingen skal herefter lægge Dem et Halmstraa i Vejen. Det lover jeg.

Næste Morgen.

Gaar Spaadommen i Opfyldelse???

22. Ved Møllers Havelaage.Paakl.Pers. Rekv.

Elise staar ved Havelaagen og spejder nervøst efter Postbudet. Er der „rev, eller er det bare Vrevl alt sammen? endelig kommer Postbudet og leverer hende et Brev med Stranges Skrift. Rystende af Sindsbevægelse aabner hun det og læser :

Elise - For tredje og sidste Gang, vil De have mig eller ej?

Jeg kommer i Eftermiddag. Siger De Nej, har De set mig for

sidste Gang, Verden er stor.

Strande.

Hun hæver langsomt Øjnene og smiler :

Hvor har jeg dog været dumm..det er jo ham, jeg elsker.

Med Brevet i Haanden løber hun op mod Villaen.

22a. *Hun kommer - har sit Brev*

23. Møllers Herreværelse.Paakl.Pers. Rekv.

Møller sidder og skriver , da Elise kommer løbende ind. Hun sætter sig paa hans Skød , leer og græder lidt imellem og fortæller ham, at hun vil forlove sig med Strande, viser ham Brevet og erklærer at hun er saa lykkelig . Hans Ansigt bliver et straalende Smil, da det gaar op for ham, at hun har kapituleret.

24. Udenfor Villaen.Paakl.Pers. Rekv.

Strande kommer kørende i Bil. Han bærer en stor Buket , omhyggelig indpakket i Papir. Han betaler og gaar ind.

25. Møllers Herreværelse.Paakl.Pers. Rekv.

Tomt. Pigen viser Strande ind. Han bliver staaende midt paa Gulvet. Døren til Sideværelset gaar op, og Elise kommer ind. De staar et Øjeblik og ser paa hinanden, Strande løfter Brynene ...Naa- ---hun betænker sig bare et lille Øjeblik , saa løber hun frem og kaster sig i hans Arme . Siddende sammen i Sofaen faar de ~~XXIX~~ omsider fortalt, hvor usigeligt de elsker hinanden . Tete a Teten afbrydes da Møller kommer ind .Almindelig gratuleringen og Henrykkelse . Nu kommer Elise endelig i Tanker om sine Blomster, hun pakker dem ud, beundrer og gaar for at sætte dem i Vand. Næppe er hun borte , før Møller fortroligt slaar Svigersønnen paa Skulderen , trykker ham ned i Sofaen og spørger:

25B.

Hyordan i Alverden har du klaret den Historie?

Strande ler , bøjser sig fortroligt frem og siger :

" Ja , nu skal du bare høre "

Han begynder at fortælle , hvorledes Toxen har ageret Detektiv og han selv spillet Komædie . De morer sig begge meget , saa meget , at de ikke hører at Elise kommer ind igen . Hun standser lige indenfor Døren . Historien interesserer ogsaa hende umaadeligt , og hun lytter aandeløst . Pludselig opdager Strande hende ... Ordene fryser paa hans Læber , og han griber Svigerfaderen haardt i Armen . De bøjser sig begge og ser rædselsslagne paa Elise , der har det frygtligste Mas med at bevare Alvoren . Møller salverer sig ud af Døren og de to Unge er alene - Elise vil ogsaa forlade Stuen , men Steande er hende for hurtig i Vendingen , han griber hende resolut i sine Arme og begynder at forklare og at tilstaa . Hun tør slet ikke se op , da hun gør det , er det forbi med Alvoren , hun brister i Latter , tager ham beundtende om Halsen og siger :

" Tænk , at jeg alligevel fik saadan en romantisk Kæreste. -- "

Døren aabnes paa Klem , Møller kigger ind , og da han ser at Freden er sluttet , vender han sig og vinker Toxen nærmere . De kommer begge ind . Møller præsenterer glædestraalende de Nyforlovede , Toxens Ansigt bliver længere , det trækker op til Regnvejrs . Elise iler hen til ham , tager hans Haand og siger :

Spaakonen sagde , at jeg skulde tage ham , men De , kære

Toxen skal faa Lov at skrive Sangen til mit Bryllup .

Det lysner lidt i hans Ansigt . Pigen bringer Champagne .

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

~~15. 16. 22. 24.~~